

(кофи за вода), съ боя (мостове). Ейфеловата кула, най-високиятъ паметникъ на Парижъ, е направена отъ желѣзо. За да я предпазятъ отъ разрушителното действие на влагата, всѣка година употребяватъ по нѣколко тона боя.

Въ последно време химицитъ успѣха да приготвятъ особна стомана, която не ръждява — не се промъня дори и тогава, когато я полѣемъ съ слаба киселина, напр. съ неръждаемъ ножъ разрѣжемъ лимонъ. Въ сѫщностъ, неръждаемата стомана е една желѣзна сплавъ, въ която има хромъ (20%) и никелъ (5%).

Днесъ желѣзото е най-важниятъ металъ за човѣчеството, по-важенъ отъ златото. Отъ него сѫ направени оралото и плугътъ, мечътъ, пушката и картечницата, малката игла и голѣмата парна машина, желѣзната и паходътъ.

Най-много желѣзо се добива въ страни, богати съ желѣзни руди и каменни вѫглища: Германия, Скандинавските страни, Англия, Северна Америка. Всѣка година се получава по около сто хиляди тона желѣзо. Ти можешъ ли да си представишъ тая цифра? Ако това желѣзо натоваримъ на единъ товаренъ влакъ, той ще биде дълъгъ отъ Лондонъ до Токио.

Нѣкога и у насъ се е добивало желѣзо. И то до не много отдавна. Последнитъ наши пещи сѫ угаснали преди 30—40 години. Планинското население около Чипровци, въ южните склонове на Пиринъ и по Али Боботушъ, въ Самоковско, сѫ изкарвали много хубаво желѣзо, славата на което се е носѣла отъ Драчъ до Смирна. У насъ желѣзото се е добивало съ дървени вѫглища и затова е било много добро. Работили сѫ съ малки пещи. Полученото желѣзо е било изковавано съ голѣми чукове — *самокови*. Отъ тукъ и името на града Самоковъ. Нашитъ пещи за желѣзо сѫ угаснали, защото добиваното въ Западна Европа желѣзо било много по-евтино отъ нашето. Нека се надѣваме, че въ